

ת"ד 8294/05/16 - מדינת ישראל נגד אבי אוחיון

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 8294-05-16 מדינת ישראל נ' אוחיון
תיק חיצוני: 97233/2016

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אבי אוחיון

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב האישום מכוח טענה מקדמית של הגנה מן הצדק על פי סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק סדר הדין הפלילי**").

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין אירוע מיום 04.3.16.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 4.3.16 בשעה 14:00 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג "אאודי" בכרמיאל, ברחוב בן עמי מכיוון כללי מזרח לכיוון כללי מערב, והגיע בסמוך לבית מס' 1.

הכביש בו נסע הנאשם הינו כביש דו סטרי, בעל נתיב אחד לכל כיוון נסיעה, בנתיב השמאלי בו נסע הנאשם קיימות חניות מסומנות להעמדת כלי רכב.

על פי הנתען הנאשם נהג בקלות ראש, בעת שבמהלך נסיעתו פנה שמאלה לחנייה, איבד שליטה ברכב, והתנגש בעץ בצד שמאל וכתוצאה מכך, העץ נפל ופגע בהולך רגל- ילד כבן 10 (להלן: "**התאונה**") (להלן: "**הילד**", "**הולך הרגל**").

עוד נטען כי מיד לאחר התאונה, הזיז הנאשם את הרכב מבלי שהיה הכרח בכך, והחנה אותו במקום אחר, ולא הגיש עזרה לנפגע, ולא מסר פרטים כמתחייב בחוק וללא שהודיע למשטרה על קרות התאונה.

בגין האירוע הנ"ל יוחסו לנאשם סעיפי אישום הבאים: נהיגה רשלנית, עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה; סטייה מקו הנסיעה, עבירה על תקנה 41 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); התנהגות הגורמת נזק, עבירה על

תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; אי עצירת רכב במקום תאונה, עבירה על תקנה 144א(1) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה; אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה, עבירה על תקנה 144א(2) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה ואי הודעה על תאונה עבירה על תקנה 144א(4) לתקנות התעבורה בקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה.

במהלך הדיון שהתקיים ביום 30.10.16, הנאשם הודה באמצעות ב"כ כי במועד הרלוונטי פגע בעץ אך לא פגע בילד.

כך שלמעשה המחלוקת העיקרית בין הצדדים נעוצה בשאלה האם הילד נפגע כתוצאה מהתאונה אם לאו, והאם הילד היה בזירה בעת התאונה?

במהלך הדיון שהתקיים בפני ביום 02.03.17, העלה ב"כ הנאשם המלומד מס' טענות הגנה מן הצדק שלסברתו יש בכוחן להביא לביטול כתב האישום. המאשימה ביקשה להגיש תגובה בכתב.

ביום 4.4.17, התקבלה תגובת המאשימה בכתב.

להלן בתמצית טענות ההגנה והתביעה.

טענות ההגנה

כאמור, ההגנה מסכימה כי הייתה תאונה והתנגשות בעץ אלא שלטענתה העץ לא פגע בהולך הרגל שכן הילד לא היה במקום, ואין ראיה לכך כי הילד נפגע מהעץ.

הסניגור טען בהרחבה כי נפלו פגמים ומחדלים רבים בהתנהלות המשטרה והתביעה שיש בכוחם להביא לביטול כתב האישום כנגד הנאשם כבר כעת, מכוח טענת ההגנה מן הצדק.

לטענתו, מעיון בתיק החקירה עולה כי משטרת ישראל לא חקרה את האירוע כדבעי, ולא גבתה עדויות מהנפגע ומהאנשים שהיו בזירה.

זאת ועוד, טוענת ההגנה כי אין עדות לכך שהילד היה בזירת התאונה. לטענתה, בתיק קיימת עדות אחת בת 7 שורות של אמו של הילד גב' גלית מורנו (להלן: **גב' מורנו**) שממנה עולה כי בזמן התאונה גב' מורנו הייתה בביתה ולא בזירת התאונה, כך שלמעשה מדובר בעדות מפי שמועה שאינה קבילה בביהמ"ש.

מלבד זאת, טוענת ההגנה, כי בתיק קיימים כשלים ראייתיים בהתנהלות השוטרת שהייתה באירוע ובהתנהלות החוקר.

כן טוענת ההגנה כי מיד אחרי ההתנגשות בעץ, הנאשם יצא מהרכב והמתין כ- 5 דקות ובזמן זה, השכנים ועדי ראיה שהיו במקום ניגשו אליו וניגש אליו גם השוטר שהיה בזירה, ובזמן זה לא היה ילד במקום, ולא היה זכר לפגיעה בילד.

לטענתה, הפגיעה בילד הנטענת הגיחה לאוויר העולם רק כשעה לאחר התאונה בשיחת טלפון של אדם שכלל לא נחקר ואינו מופיע ברשימת עדי התביעה, מכאן שלטענתה אין את מי לחקור. לגרסתה, מחדלי החקירה החמורים של משטרת ישראל פגע פגיעה אנושה בזכותו של הנאשם להתגונן, ומכאן הבקשה.

תגובת המאשימה

מאידך המאשימה מבקשת לדחות את טענות ההגנה. לטענתה, לא נפלו פגמים או מחדלי חקירה שיש בהם להביא לביטול כתב האישום כנגד הנאשם. ומכל מקום, לטענתה, אם היו פגמים כאלה הרי שמקומן להתברר במסגרת שמיעת הראיות וחזקה שביהמ"ש ינהל הליך הוגן וראוי ויאפשר לנאשם לנהל את הגנתו כראוי.

המאשימה טוענת כי ניתן להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום לפי הראיות הקיימות בתיק.

באשר לעניין הפגיעה בילד- טוענת המאשימה כי הילד נפגע כתוצאה מהתאונה לאחר שהעץ שבו התנגש הנאשם נפל על הילד. לטענתה, ניתן להסיק זאת מעדותה של גב' מורנו, מהתעודות הרפואיות ומדברי הילד לרופא מיד לאחר שפונה באמבולנס לטיפול רפואי.

עוד טוענת המאשימה ככל שנכונה הייתה טענת הנאשם כי לא פגע בילד, הרי איזה סיבה הייתה להזעיק אמבולנס לזירה אם הפגיעה הייתה רק בעץ? כן טוענת המאשימה כי היו בזירה אנשים מלבד גב' מורנו שקושרים את הפגיעה של הילד כתוצאה מהתאונה.

לטענתה, גם אם נניח כי נכונה היא טענת ההגנה כי הנאשם לא פגע בילד, הרי שעדיין עסקינן בתאונת דרכים בנסיבות מחמירות של אובדן שליטה ברכב, שגרמה לסטייה של הרכב ופגיעה בעץ שנפל, ובנאשם שמיד הזיז את רכבו (עוד בטרם הגעת אמבולנס) והמשיך בנסיעה וללא שהודיע למשטרה או לעירה אודות התאונה והנזק.

לטענתה, ישנם ראיות בתיק שיש בכוחן להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ומסגרת שמיעת הראיות ביכולתו של הנאשם להתגונן ולחקור את העדים. לאור האמור, המאשימה מבקשת לדחות את טענת ההגנה מן הצדק.

דין

בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ'**, נט(6) 776 (2005), (להלן: "**פסק דין בורוביץ'**") בית משפט העליון

קבע כי ביטול של כתב אישום מטעמי הגנה מן הצדק הינו מהלך דרסטי וקיצוני ותחולתו מוגבלת רק למקרים נדירים וחריגים ביותר, בהם קיומו של ההליך הפלילי פגע פגיעה קיצונית בזכות להליך הוגן ובתחושת הצדק וההגנות.

"ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בדרך-כלל יידרש הנאשם להראות שהתקיים קשר סיבתי בין התנהגות הנפסדת של הרשויות לבין הפגיעה בזכויותיו, עם זאת אין לשלול אפשרות שהפגיעה בתחושת הצדק וההגנות תיחס לא להתנהגות שערורייתית של הרשויות, אלא למשל לרשלנותן, או אף לנסיבות שאינן תלויות ברשויות כל-עיקרן אך המחייבות, ומבססות, בבירור את המסקנה כי במקרה הנתון לא יהיה ניתן להבטיח לנאשם קיום משפט הוגן, או שקיומו של ההליך הפלילי יפגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגנות. אך נראה כי מצב דברים כזה אינו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר."

כמו כן, בפסק דין **בורוביץ'** בית משפט העליון קבע כי יש לבחון את טענת **"הגנה מן הצדק"** בשלושה שלבים:

"בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו.

בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאזן בין האינטרסים השונים הכרוכים בקיומו של ההליך הפלילי תוך שהוא נותן דעתו על נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו.

בשלב השלישי, מששוכנע בית- המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מביטולו של כתב-האישום."

בעניינו לאחר ששמעתי את טענות ההגנה וקראתי את תגובת המאשימה, וקראתי את הפסיקה הרלוונטית הגעתי למסקנה כי לאור האמור בפסק דין בורוביץ' והמבחנים שם, כי בשלב זה של הדיון אין מקום לביטול כתב האישום שכן נקבע שגם אם נפלו פגמים בשלב החקירה, הרי שאין בכך בלבד להביא לביטול כתב האישום. ומכל מקום בנסיבות המקרה שבפני, בשלב זה, לא מצאתי הצדקה לנקוט באמצעי דרסטי של ביטול כתב האישום.

בנוסף שוכנעתי כי לצורך בירור הטענות שהעלתה ההגנה יש צורך בשמיעת העדים והראיות בתיק.

לנוכח האמור, הטענה נידחת.

משנדחו הטענות המקדמיות, קובעת התיק לתזכורת במעמד הצדדים לפני ליום 16.05.17 בשעה 10:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הנאשם עו"ד ברדוגו ולתביעה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.